

Anskuelse, som jeg har, til at underkaste os og selv tilraade, at disse Indskrænkninger skulle indføres, endstjødnt der fra vor Side, efter vor Anskuelse, kræves Resignation for at tilraade dem? Hvad er det, der bevæger os? Det er det Haab, at vi paa en anden Side, i aandelig Henseende ville faae en forøget Indflydelse, ikke ved nogen ny Magt, men ved at der bliver aabnet en ny Vej for vort Ord, for vor aandelige Indvirkning. Vi haabe, at Menighederne, hvor der oprettes Menighedsraad, skulle blive mere levende vakte i kirkelig Henseende, skulle med større Deeltagelse slutte sig til Kirken. Vi haabe, at Menighedsraadet skal blive et nyt Forbindelsesled mellem Præsten og Menigheden, at begge ved det nye Middel, som nu kommer frem, skulle lære hinanden nøiere at kjende, leve sig inderligere og stærkere sammen med hinanden. Det er for at opnaae dette, det er ene derfor, at de Mænd af min Stand, som ere af samme Anskuelse som jeg, have tilraadet, at Menighedsraad skulle kunne oprettes.

Jeg nægter ikke, at jeg troer, at naar Menighedsraad blive indførte, ville de tidligere eller sildigere bringe de andre Trin af en Kirkeforfatning frem; men jeg seer ikke i dette nogen Fare. Kirken maa dog engang faae den Forfatning, som Grundloven stiller i Udsigt. Naar min ærede Collega fra Ste Kredts (Strøm) frygtede en saadan Forfatning, fordi den efter hans Formening vil foranledige Geistlighedens Majoritets-Herrebedømme, saa har jeg kun dertil at svare, at dersom i en saadan Forsamling, der bestaaer halvt af Geistlige, halvt af Lægmænd, alle de Geistlige holdt sig fassluttede sammen, vilde det være rimeligt, at de paa Grund af deres større kirkelige Indsigt vilde faae en overveienende Indflydelse; men disse Debatter have jo ganske klart givet tillkjende, at der ingen saadan Enighed er tilstede mellem de Geistlige, undtagen, haaber jeg, ved de allerdybeste Grundspørgsmaal, hvori jeg ogsaa haaber, at jeg er enig med min ærede Collega; men om saa faare Meget af det Dyrige er der Uenighed mellem ham og mig og mellem Præsterne Almindelighed. Saa ville altsaa de Geistlige ikke holde sig som en sluttet Mæsse, men tværtimod

vil man fra flere Stier føre Striden mod hinanden. Dette vil bidrage til at klare Spørgsmaalene for de Mænd af Rægsstanden, som deeltage i Forsamlingen, og de ville vel vide at slutte sig til den Side, som de troe har Ret. Jeg maa derfor udtale som min oprigtige Mening, at den Frygt, som blev udtret, ikke vil vise sig grundet, naar en Kirkeforfatning engang kommer istand. Nu har det jo vendt sig saa underligt, at jeg, der var Forslagets ivrige Ven, har tilsidst maattet næsten tale mere imod det end for det. Smidertid har jeg endnu Haab om, at det kan virke gavnligt. Jeg er kommen til den yderste Grændse af, hvad jeg kan stemme for, men denne Grændse er dog endnu ikke overstreden. Til disse Ord skal jeg indskrænke mig.

Mosfin: Maastee det maa være mig tilladt med et Par Ord at motivere min Afstemning. Der er Ingen, som med større Glæde end jeg tiltraadte det af Ministeriet forelagte Lovudkast. Jeg udtalte allerede strax, at det Princip, hvorpaa det var bygget, havde erholdt min fulde Sympathi. Jeg erkjendte, at det var Frivilligheden, der skulde give Lovudkastet dens rette Betydning, og jeg erkjendte tillige, at den Indflydelse, som var forundt Menighedsraadet med Hensyn til Præstevalget, ikke var af den Betydning, at Frivillighedens Charakter derved tabte sig. Jeg maa beklage, at jeg ikke længer kan nære den samme Mening. De Endringer, som i det Hele taget ere blevne vedtagne, ere meget imod mit Dnsse, men den Forandring, som jeg især har fundet forkastelig, er den, at der skulde indrømmes Menighedsraadet en saadan Ret, at det ved en blot Erklæring, vilde være istand til at nedlægge et Veto, endog saa mod tre af de dygtigste og meest fortjenstfulde Ansøgere. Naar dette blev til Lov, frygter jeg meget for, at den særdeles Omhu, som hidtil af det høitærede Ministerium er vist for Geistlighedens værdige og rette Ansættelse, skulde lide, og at locale Indflydelser skulle paa en saadan Maade gjøre sig gjældende, at den geistlige Bestikkelse, langtfra at vinde, vilde tværtimod i høj Grad tabe ved en saadan Forandring. Jeg frygter tillige for, at den Ret, som saaledes gives